

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1024/2017
17.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Сође Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела давање лажног исказа из члана 355. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Крстајића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Синтије Чипак Катић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 389/14 од 06.04.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 76/17 од 16.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Бранка Крстајића и адвоката Синтије Чипак Катић, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 389/14 од 06.04.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 76/17 од 16.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 389/14 од 06.04.2017. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због по једног кривичног дела давање лажног исказа из члана 355. став 3. у вези става 1. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Том пресудом, окривљени АА обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, а окривљени ББ износ од 12.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 76/17 од 16.06.2017. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Крстајића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Синтије Чипак Катић и пресуда Основног суда у Суботици К 389/14 од 06.04.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Крстајић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из навода, да је у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења по налажењу Врховног касационог суда произилази да захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде одредбе члана 103. КЗ, члана 25. КЗ и због повреде одредбе чланова 440. и 16. став 1. тачка 5) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Синтија Чипак Катић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и због повреде кривиченог закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће према овом окривљеном одбити оптужбу или пак истога ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ су неосновани.

Браниоци окривљених АА и ББ, побијају правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводима да је у тренутку извршења кривичног дела које је окривљенима стављено на терет и за које су оглашени кривим наступила релативна застарелост кривичног гоњења обзиром да су окривљени дали исказ у кривичном поступку који се водио против окривљеног ВВ пред тада Општинским судом у Суботици К 377/08 дана 20.02.2008. године, због чега је у тренутку давања њихових исказа у поступку који се против њих водио због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ дана 04.06.2009. године, када су само изјавили да остају при исказу датом у другом наведеном кривичном поступку дана 20.08.2008. године пред истражним судијом, дакле, на главном претресу одржаном дана 04.06.2009. године нису давали нове исказе.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није наступила релативна застарелост кривичног гоњења обзиром да је исказ окривљених дат у истражном поступку и на главном претресу јединствен исказ који представља исказ, и следствено томе, као време извршења кривичног дела има се сматрати време давања исказа на главном претресу.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева бранилаца окривљених АА и ББ да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде закона је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено бранилац окривљеног ББ не указује конкретно у чему се састоји повреда кривичног закона на штету окривљеног из члана 439. из које тачке да ли 1), 2) или 3) ЗКП, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени са умишљајем извршио кривично дело у питању, по оцени Врховног касационог суда, произилази да захтев подноси због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу овог кривичног дела у питању.

Поред тога, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости наводи да се пресуда заснива искључиво на исказу сведока ГГ, који је био оштећени у предмету К 733/08 у ком предмету су према правноснажним пресудама окривљени дали лажан исказ, а који није поткрепљен ни једним другим доказом, због чега се не може као правилно прихватити утврђење суда да је окривљени АА са умишљајем извршио кривично дело у питању.

По оцени Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, повреда одредбе члана 440. и члана 16. став 1. тачка 5) ЗКП и повреда одредбе члана 25. КЗ, као ни погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање на које се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених указује не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.